

கட்டெ

வெள்ளு
நிலைமை வாய்மை

10/-

ஓமுக்கத்தை விடச்
சிறந்த உடை இல்லை.

அடுக்கியூர்ஜியோஃபோ

அட்டையிடம் : ஆலை

நல்லதை என்னிடி
நல்லமிட நடவிடப்பட

கீட்டா

172. பிரதான ஏதி, திருநகராஜாமலை

சூவர் சுற்றுத் - 01

2009 -கார்த்திகை

கிடமில்லை....

- பட்டாஸ்தநு மாமா.....
- விந்தை உலகம்
- அம்மை அய்யன்
- சிட்டி
- வசந்தனின் ஜானி
- நீலநரி
- பிராத்தனை
- விடுகொதுகள்

ஆக்காப்களுக்கு பகடமியாக்கினா
பொறுப்பு

ஏழட்டாங்கிலினாளி-ஒன்றா ஏழ
கிளிரித்துக்கோடு உட்டுத்திருந்த
2நாட்கள் ஞநிபாக 2நாட்கள்
இடுநிதிகாலநாட்கள் கீட்டு கிழக்கித்து
2நாட்கள் இல்லாத இடுதி கிழக்கித்து
2நாட்கள் இல்லாத இடுதி வருகின்றா.

2நாட்கள் இடுநிதிகாலநாளின்
ஒன்றைக்கண கீழுத்து
கோங்ஸுவகன். அவர்களின்
நிதிகாலநாட்கள் கால் இருவிடங்களுக்கு கீட்டு
கால்விருக்கின்றா.

அடுக்கன கிளிரிபாகன்-ஈந்தா-
காலி ஆணாக்குகள் போலாத இன்
2நாட்கள் கைவள்ளுத்தின் கீட்டை
அஸபாக்கிக்கப்படுத்.

ஏழா ஏழாத் பார்த்து வருத் கீட்டு
2நாட்கள் வீட்டு காலை இட்டுத்.
முழுநாளுக்காலங்கள் ஓன் அன்பாக
வகைக்கூடு....

கீட்டு அபுத்தி ஏழாத் கிழக்கித்து
வருத் வரை இடுநிதிகாலநாட்கள்
புன்னாக்காலங்கள் கோங்ஸுவகனா

அச்சு: அன்றா ப்ர்ண்ட்ரெஸ்
திருக்கொண்டாலை

பாட்டாளத்து IDAMDA

குழந்தைப்
பாடல்

- மலர்மகன் -

பட்டாளத்து மாமா வந்தால்
பாட்டும் கூத்தும்தான்!
கொட்டமடிக்கும் குழந்தைக்கெல்லாம்
கொண்டாட்டம் தானாம்!

வேட்டுச் சிரிப்பும் விழுக்கதையும்
விண்ணப் பிளக்குமாம்!
நாட்டு நடப்புக் ககதைகளிலே
நேரம் கடக்குமாம்!

ஆனைபோல அவர் குளிஞ்சு
ஆடி நடப்பாராம்!
தானே கையைத் துதிக்கையாக்கி
குரல் கொடுப்பாராம்!

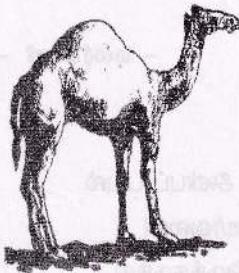
ஆனை மீது அன்புப் பயல்
அரசு ஊர்வலம்!
ஆனதுமே அடுத்தடுத்து
அகனவர் முறைவரும்!
பேன்டு நாத சுரம் என்ன
பக்க வாத்தியம் - அங்கு
வாண்டுகளின் வாயியாலியே
தக்க வாத்தியம்!

பாட்டி முதல் வீட்டுப் பெண்கள்
பார்க்கும் பரவசம்!
போட்டி போட்டுப் பிள்ளையலாம்
பரபரக்கும் அதிசயம்!

எத்தனை முறை எவர்க்கும் இது
சலிப்பதில்லையாம் - அட
அத்தனைக்கும் அவரும் கூட
அலுப்ப தில்லையாம்!

பட்டாளத்து மாமா வந்தால்
பாட்டும் கூத்தும்தான்!
கொட்டமடிக்கும் வாண்டுக்கெல்லாம்
கும்மாளம் தானாம்!

நாற்காலி உதவு!

ஒட்டகத்தின் பாலைக் கறந்து பாத்திரத்தில் வைத்த சில நிமிடங்களில் தயிராக நிரிந்து கட்டியான் விழும்.

அதன் மடியிலேயே வாயால் உறிஞ்சினாலும், காற்றுப்புகாமல் வைத்தாலும் மட்டும் கட்டியாகாது.

பாலைவனங்களில் வசிக்கும் மான்கள் நீசீ தடிப்பதில்லை. தான் உண்ணும் தாவரங்களிலிருந்து ஈரத்தைப்பெறும் நீர் தேவையானால், பல மைல்களுக்கு அப்பாலும் கூட மத்து பெய்யும் போது ஈரக்காற்கற மோப்பம் பிடித்து அங்கு சென்று நீர் குடிக்கும்.

முதலைக்கு கண்ணிமைகளில்லை. ஆகவே, எப்பொதும் விழித்திருப்பது போல் தோன்றும். அதன் வயிற்றில் கரக்கும் நீர் இரும்பையும் ஜீரணிக்கும் கக்கி கொண்டது.

ஆஸ் திரேவியாவில் வசிக்கும் கோலார் கரடிகள் எப்போதும் தழுக்களை உண்ணும் தவிர அதன் குட்டிகளை மதுகில் சமந்து செல்லும்.

நீர்யானை தன் முகக்கை இறுக்கமுடிக் கொண்டு நீரினாடிபில் 10 நிமிடங்கள் வரை முசுக் கிடாத் கக்கி கொண்டது. அவசியம் ஏற்பட்டாலொழிய ஓடாது.

உடலில் ஏற்படுகின்ற

எண்ணைக் கரிவால் வெப்பமும் பாதுகாக்கப்படுவதுடன் பளபளப்பாகவு மிருக்கிறது.

ஸ்ரீ ஸ்பார்ட

1. அம்மை அப்பன் என்று நாம்
அறிந்த அன்புக் கடவுளை
செம்மை யாகப் போற்றுவோம்,
சிறந்த பாடல் பாடுவோம்!
2. குடியிருந்த கோயிலாய்
கொள்ளுவோம் எம் அன்னையை!
முடிவில் ஒதுப் பந்திரம்
மூத்த தந்தை சொற்களே!
3. தந்தை தாயின் மக்களாய்
நரணியில் யாம் யாழ்கிழோம்!
அந்தை தெய்வம் தன்னிலும்
அன்புத் தெய்வம் உள்ளதோ?
4. காலையில் எழுந்ததும்
கை குவிந்தல் நல்லதே!
வேலை செய்த சம்பளம்
வீரக் கல்விச் செல்வமே!

கவிஞர்
தாமரைத்தீவான்

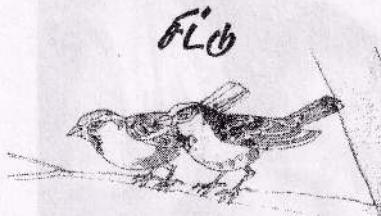

ஓடா ஓ!

1. வாடாதம்பீ, வாடா வா!
வடிவாம் தமிழை வரைவோம் வா!
ஏடாய் ஏதும் எடுத்தே வா!
எழுதும் கோலும் கொண்டே வா!
2. அம்மா என்றே முதல் எழுது
அப்பா என்றும் சேர்த்தெழுது!
சும்மா அங்கா என்றெழுது!
துடிப்பாய் அன்னா என்றெழுது!

3. தம்பி-தங்கை என்றெழுது
தாயே-தந்தாய் என்றெழுது!
வம்பாய் ஓன்றும் எழுதாதே!
வஷலாய்-அழகாய் தமிழ் எழுது!
4. பாட்டன் பாட்டி என்றெழுது!
பாடம் பட்டம் என்றெழுது!
காட்டாய் எல்லாம் கணக்காக!
கன்டே மக்ஸ்ந்து களிப்பேனே!

1. சிட்டுக் குருவியைப் பாத்தியா?
தேன் குடிக்குது பாத்தியா?
கட்டுப் படாதது பாத்தியா?
கண்ணைச் சிரிட்டுது பார்த்தியா?
2. நீளமாம் சொன்னினைப் பார்த்தியா?
நிறம் கறுத்ததைப் பார்த்தியா?
ஆழம் உறிஞ்சது பார்த்தியா?
ஆமப் பறக்குது பார்த்தியா?
3. புவில் அமர்வதைப் பார்த்தியா?
போய்ப்போய் வருகுது பார்த்தியா?
நாவில் சுவைப்பதைப் பார்த்தியா?
நந்தமிழ் போற்கவை பார்த்தியா?
4. காலைச்சுவையது கானுமே!
கையின் பறிப்பெலாம் ஆகுமோ?
மாலையிலும் சில பூக்குமோ?
மற்றைய நானும் பூ காக்குமே!

வசந்தனின் ஜானி

திருமலை
- சுந்தா -

பாடசாலை முடிந்து வீடு திரும்பிக் கொண் டிருந்தான் வசந்தன். அப்பா வாங்கிக் கொடுத்திருந்த புதிய புத்தகப்பை அவனது தோளிலில் தொங்கிக்கொண் டிருந்தது. தனது வலது கையினால் புத்தகப் பையினை உடலோடு அனைத்தபடியே நான்காம் வாய்ப்பாட்டினை அசைபோட்டுக் கொண் டே நடந்தான். தெரு முனையினால் திரும்பிய போது சூப்பைத் தொட்டியில் இருந்து நாய்க்குடியொன்று அலைமு ஒகை அவனுக்கு கேட்டது. மெதுவாக தாய்க்குடியின் அஞ்சே சென்றான்.

நாய்க் குட்டியின் உடம்பெல்லாம் ஒரே சொரி தோலும் எழும்புமாக காட்சியளித்தது. வசந்தன் கீழே குனிந்து அதன் தலையினை தடவிக் கொடுத்தான். நாய்க்குட்டி அவன் கையினை நக்கி தன்னை காப்பாற்றுமாறு கேட்டுக்கொண்டது.

'அடை... வசந்தா... உனக்கென்ன விசராடா? குப்பை குட்டைச் சனியன்களை இங்க கொண்டுவாரியே கொண்டுபோ... கொண்டு போ.' வீட்டு வாசலில் நின்ற வசந்தனின் அம்மா கோபமாக கத்தினாள். வசந்தன் அம்மாவை சாந்தப்படுத்தும் முகமாக, 'அம்மா... பார்க்க பாவமாக இருக்கு... வாயில் லா சீவகன கோடிப்பக்க

கொட்டிலில் இதை விடுறான். விட்டுக்க
கொண்டு வர மாட்டன்,' என்றான்
தாழ்தமயாக,

'சரி... சரி...' அம்மா வேண்டா
வெறுப்போடு கூறினாள். அப்பா
காயங்களுக்குப் போட வைத்திருந்த
மருந்தினை நாய்க்குட்டியின்
காயங்களுக்கு வைத்துக்கட்டினாள்.

மிழ்சிய உணவுகளையும்
கொண்டுவந்து கொடுத்தான் நாய்க்கு
நாள்குளிக்க வார்த்தான். 'ஆனி' என்று

அழகான வெள்ளள அல்சேஷன்
நாய்போல கம்பீரத்துடன் ஜானி
உருப்பெற்றது.

இப்போது அப்பாவும், அம்மாவும்
ஜானியின் அங்பாக பேணத்
தொடங்கினர். நேரத்திற்கு நேரம்
தாங்களே உணவிட்டு நாள் தவறாது
குளிக்க வார்த்து சீராட்டினர்.

வசந்தன் காலையில் பாடசாலைக்கு
போகும் போது ஜானியே புத்தகப்
பையினை கெளவிச் செல்லும்

சிறுகதை

செல்லமாக அமைத்து மாலை
வேலாகளில் அதனோடேயே தனது
பொழுதினைக் கழிக்கலானான்.
வசந்தனின் நன் பர்கள் ஜானியைக்
கண்டு பழித்தார்கள். நொஞ்ச
சொறியனை கேவி செய்தார்கள்
வசந்தன் இதற்கெல்லாம்
கவலைப்படவேயில்லை.

ஒரு மாதத்தின் பின்... ஜானியின்
காயங்கள் ஆறின. உடலும் பழைய
நிலையில் இருந்து மீண்டது. நல்ல

மாலையில் சென்று வசந்தனை
அமைத்துவரும். ஒருநாள் மத்தியான
சாப்பாட்டின் பின் ஜானி,
குட்டித்தூக்கத்தில் இருந்தபோது
'சடாரென்ற' சத்தம் சமையல்
அறைப்பக்கத்தில் இருந்தெழுந்தது.
துடிதுடித்தெழுந்து ஜானி, சமையல்
அறைக்குள் சென்றபோது,
கரிச்சட்டியினை நட்டிவிட்ட
பூனையொன்று மற்ற அறைக்குள்
புகுந்து ஓடியதைக் கண்டது.

அந்த நேரம் பார்த்து அம்மாவும் அங்கு ஒடிவந்தாள். ஊற்றப்பட்டிருந்த கறியினனயும், கம்பீரமாக நின் ற ஜானிபிளையும் மாறி, மாறி, பார்த்தாள். 'ஆடி' ஆலேசமாக ஜானியினை நோக்கி கத்தினாள். பக்கத்தில் கிட்டத் விழிகினை தூக்கி ஜானிபிளை நோக்கி பலமாக வீசினாள். 'வீல்.. கத்தியபடி முற்றத்திற்கு வந்து ஜானி, மற்ற விறகுத் துண்டு ஆதன் கால் களினை பதம் பார்த்து. வளி பொறுக்காது கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டே நொண்டியபடி வசந்தன் பாடசாலை முடித்து வருகிற பாதையில் உள்ள மகிழுமர நிழலுக்குச் சென்று படுத்துக் கொண்டது.

பாடசாலை முங்கு வந்த வசந்தன் ஜானியினை எங்கேயென்று அம்மாவிடம் கேட்டான். அம்மா கறிச்சுடி உடைந்த சங்கத்தியினை சொல்லி ஜானியினை வீட்டை விட்டே அடிகொடுத்து தூரத்தி விட்டாக பெருமையுடன் சொன்னார்.

'அம்மா, ஒருக்காலும் ஜானி களைவெடுத்திருக்கவே மாட்டாது. அது நல்லநாய்..' என்று கூறிவிட்டு ஜானியைத்தேடி பாடசாலைக்குப் போகும் பாதையில் செல்லலாணான். மகிழுமர நிழலில் ஜானி படுத்திருப்பதைக் கண்டதும் மெல்ல அதன் அருகில் சென்று அதன் தலையினை தடவிக்கொடுத்தான். ஜானி, தலையினை நியிர்த்தி அவன் கைகளை நக்கி கண்ணீர் விட்டது. வசந்தன் ஜானியின் கால்களினைப் பார்த்தான் ஒன்றில் இருந்தம் கசிந்திருந்தது.

எவருக்குமே

தெரியாது

கோடிப்பக்கம் ஜானியை அகழுத்து வந்து காயத்திற்கு மருந்து கட்டினான். இரண்டு நாட்களில் ஜானியன் புண் ஆறியது. அம்மாவுக்குத் தெரியாது, மத்தியானம் தனக்கு தந்து விழுகின்ற சாப்பாட்டின் ஒரு பகுதியினை ஜானிக்கு கொடுத்தான். ஜானியும் மகிழு மரத்தடியில் தங்கி வசந்தனோடு பாடசாலை போய் வந்தது.

வீதியிலே வாகனங்கள் சென்று கொண்டிருந்தன. ஆயினும் அப்பாவும் அம்மாவும் வெயில் கூட்டினில் தீருமண வீரு ஒன்றிற்கு நடந்தே சென்றனர். 'மகிழுமர நிழலில் சிறிது நின் ற போகவாமென்று.. அம்மா அப்பாவிடம் சொல்ல வாயியெடுத் தோது சடாரென அம்மாவின் நகையினை பிருங்கிக் கொண்டு ஒருத்தன் ஒடலானான்.

'இயோ.. நகையினை பறிச்சுக் கொண்டு ஒழுநான் பிடியுங்க். பிடியுங்க்.' அம்மா கத்த அப்பாவும் கூச்சலிட்டார். நகையினை பறித்தவன் ஒருவகை நிழுத்தி அப்படியே நின்றான். கூட்டம் கூடிவிட்டது.

அப்பா.. நகை பறித்தவனிடம், நகையினைத் தருமாறு கேட்டார். இவனோ, சே. இது என் மகனவிபுட்டயது கடையில் ஈடுவைத்து பணம் ஏபுப்பதற்காக கொண்டு போகின்றேன். உங்களுக்கென்ன விசரா...' என்று கதறியம் பொங்க பேசலானான்.

'இல்ல.. இது என் நகை என் நகை.. அப்பா கூச்சலிட்டார். 'என்னபா இது... பெரிய கரைச்சலாய் இருக்கே..' என்ற கள்வன் சுற்றி நின்று வேடிக்கை

பார்த்தவர்களை பார்த்து 'அரைபவன் இந்த சன்கிலியில் தொங்குவதை பாருங்கள்.. இதில் பாருங்க ஒரு கல் இருக்கு.. என்று தன்னை நல்லவனாக்கி அப்பாவைப் பைத்தியக்காரனாக்க முயன்றான்.

'உங்கள் பார்த்தால் நல்லவர்போல இருக்கு, ஏதோ நினைவிலதான் இப்படிச் சொல்லிட்டங்கூ...' அப்பாவைப் பார்த்து சனக்கூட்டத்தில் நின்ற ஒருவர் சொன்னார், எல்லாரும் 'ஆமா' போட்டு கள்ளனை நல்லவனாக்கி அப்பாவை பைத்தியக்காரனாக்கினார்கள்.

அப்பாவும் அம்மாவும் மௌனமாகி விழுத்தார்.

கள்வன் சிரித்தபடி கால்களை தடவியபடி மெல்ல நடக்கலானான். அப்போது மின்னல் வேகத்தில் புலிபோல எங்கோ இருந்து இத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்துக்கொண்டு நின்ற ஜானி கள்வனின் மீது பாய்ந்தது. 'நகையை நாய் பறிச்சிட்டுது.. அய்யோ என்கை..,' இரத்தம் சொட்டும் தனது கைகளை ஆட்டிக் கொண்டு ஜாயினியினை துரத்தினான்.

ஜானி நிற்குமா? பாய்ந்தது ஒற்றைக் கால் வேகத்தில் கள்வனும் மற்றவர்களும் ஜானியின் வேகத்திற்கு பின் நிற்காது கணளிப்படைந்து போயிர்.

அப்பாவும்-அம்மாவும் சோர்ந்த மனத்தோடு நகையினை இழுந்த துக்கத்தோடு வீட்டிற்கு வந்தனர். அவர்களின் நினைவில் ஜானியின் எண்ணம் தோன்றவேயில்லை.

சமையல் அறையில் இருந்து வதைபதைக்க வந்த அம்மா... 'இஞ்ச பாருங்க நாங்க அநியாயமாகத்தான் ஜானியை திரத்தினம், கறிச்சட்டிகளை தட்டினது அடுத்த வீட்டு பூனைதானென்ன் இப்போதுதான் தெரிந்தது அப்போது 'வள்..வள்.. முற்றத்தில் நாயோன்றின் குரல் கேட்டது அம்மா வெளியே எட்டிப் பார்த்தான்.

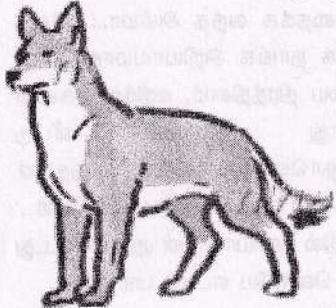
'அங்க் பாருங்க.. நம் ஜானிதான் அது... நல்லா மெலிச்சிருக்கே... ஜானி.. வா... இங்கு..,' அம்மாவே ஜானியை அழுத்தாள்.

ஜானி, நகையோன் றினை அம்மாவின் காலடியில் போட்டுவிட்டு வாகை ஆட்டியது. அம்மாவும்-அப்பாவும் அப்படியே அதிர்ந்து விட்டார்கள். தாங்கள் களவு கொடுத்த நகையேதானென இனங்கண்டார்கள். அதை யீட்ட நாய் ஜானிதான் என்பதையும் உணர்ந்தார்கள்.

'வா... ஜானி... உள்ள...' அப்பாவும் அம்மாவும் ஆகையுடன் ஜானியைத் தடவி அழுத்தார். ஜானி அவர்களது கைகளினை நக்கி கண்ணிர் சொன்னது. அடுத்த நிமிடம் ஒரேஒட்டமாக வெளியில் ஓட்ட தொடங்கியது.

'ஜானி... ஜானி' அப்பாவும், அம்மாவும் ஜானியை அழுத்துக்கொண்டு பின் தோடர்ந்தார்கள்.

ஜானி.. இனியும் நிற்குமா? தனது செய்கையினை தனது உண்மைத் தோழன் வசந்தனுக்கு சொல்ல வேண்டாமா? வசந்தனைத் தேடியே பாடசாலைக்கு ஓடிக்கொண்டிருந்தது வசந்தனின் ஜானி.

நீல நரி

பஷ்க நந்திரக்
கதை

உடம்பெல்லாம் ஒரே நீல
நிறமாகிவிட்டது.

கல மிருகங்களும் இதனைப் பார்த்து திகைத்தன. விழி பிதுங்க முழித்தன. “இது என்ன மிருகம்? அபூர்வமான நிறத்துடன் இருக்கிறதோ” என்று பயத்தால் கூச்சல் போட்ட வன்னைம் ஓட்டம் பிடித்தன. ஒடிக்கொன்டே, “என்ன ஆச்சரியம்! இந்த அபூர்வமான மிருகம் எங்கிருந்து வந்ததோ! இதன் பலம் என்ன? நடத்தை எப்படி இருக்கும்? என்பவை ஒன்றுமே புரிய வில்லை என எதிரில்பட்ட மிருகங்களுக்கு மேலும் பயத்தை ஊட்டினா.

ஒரு நகரத்தின் அருகில் இருந்த குகையில் ஒரு நரி இருந்தது. அதன் பெயர் சண்டாவன். ஒருநாள் பசியால் வாடிப்போன அந்த நரி இரவானவுடனே இரை தேடப் புறப்பட்டுத் திரந்தபடியே நகரத்திற்குள் நுழைந்தது. அதைக் கண்டவுடன் ஊர் நூய்கள் பயங்கரமாய்க் குரரத்தன. ஒடி வந்து அதன் மேல் விழுந்து கூரிய பற்களால் கமத்து விட்டன.

குரைக்கும் சுந்தம் கேட்டுப் பயந்து போய், உடம்பெல்லாம் காயங்கள் உண்டாகி, திக்குத்திசை பாராமல் நரி தாவியோடியது. ஒருக்கிற ஓட்டத்தில் யாரோ ஒரு சாயப் பூச்சவேலை செய்யவனின் வீட்டில் புகுந்தது. அங்கே நீலச்சாயம் நிரம்பியிருந்த தொட்டியிருந்தது. அதில் போய் நரி தடுமாறி விழுந்தது. நரியைத் தூரத்திய நூய்களும் ஏமாற்றத்துடன் வந்த வறியை நிரும்பின. நரிக்கு ஆயுள் கொஞ்சம் மீதி இருந்தது போலும், நீலச் சாயத் தொட்டியிலிருந்து வெளியே வந்து காட்டுக்குள் ஒடிப்போயிற்று, அதன்

அவை ஒடிப்போவதற்குக் காரணம் பீதியும் கவலையும்தான் என்று நரி தெரிந்துகொன்றது. உடனே, “ஓ காட்டு மிருகங்களே! என்னைக் கண்டு ஏன் பயந்து ஒருக்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு அரசனாக மகுடாபிழேகம் செய்திருக்கின்றேன். என் பெயர் சண்டாவன். ஆகவே என் புஜபல பராக்கிரமத்தின் ஆதரவிலே நின்று நீங்கள் நிம்மதியோடு வாழலாம்” என்று சொல்லிற்று.

இந்தப் பேச்சைக் கேட்டதும் சிற்கம், புலி, சிறுத்தை, குரங்கு, முயல், மான், நரி முதலிய எல்லா காட்டு மிருகங்களும்

இன்று கூடி அதை வணங்கின. “அரசே! நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கட்டுளையிடுங்கள்” என்றன.

சிங்கத்தை நரி தனது மந்திரியாக்கிக்கொண்டது. தனது படுக்கையறை காவலாளியாகப் புலியை நியமித்தது. தனது வெற்றிலைத் தோட்டத்தின் காவலாளியாக சிறுத்தையை நியமித்தது, யானங்கு வாயில் காப்போன் வேலையும், குரங்கிற்கு வெண்குடை ஏந்தி நிற்கும் வேலையும் கொடுத்தது. ஆனால் தன் இனத்தை சேர்ந்த நரிகளையெல்லாம் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தன்னி விட்டது. இப்படியே தனது ராஜ்ஜியத்தை அமைத்து நரி குகமாகக் காலங்கழுத்தது. சிங்கம் முதலியலை மிருகங்களைக் கொன்று அதன் முன் கொண்டு வந்து வைத்தன, ராஜ தர்மப்படி அந்த உணவை எல்லோருக்கும் நரி பங்கிட்டுத் தந்தது.

இப்படிக் கொஞ்சக் காலம் கழிந்தது. ஒரு நாள் ராஜ சபையில் நரி வீற்றியுந்த சமயத்தில் அருகாமையில் பல நரிகள் கூட்டங்கூடி ஊனன இட்டன அந்தச் சத்தத்தை நீலநரி கேட்டு விட்டது. உடனே நரிக்கு உடம்பெல்லாம் புல்லரித்தது. கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் நிறைந்தது. உற்சாகத்தோடு உடலைச் சிலிர்த்துக்கொண்டு எழுந்து நின்று உரத்த குரலில் தானும் ஊளையிடத் தொடங்கியது. இதைக்

கேட்ட சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் எல்லாம் “இடடே இது நரியாயிற்றே!” என்று புரிந்து கொண்டன. ஒரு வினாடி வெட்கித் தலை குனிந்து நின்றன. மறுவினாடி, “இந்த நரி எம்கை ஏமாற்றி விட்டது. பிடித்துக்கொல்லுங்கள்!” என்று கத்தின. நரி ஒட்டம் பிடிக்கப் பார்த்தது. ஆனால் புலி அதன்மேல் பாய்ந்து கிழித்துக்கொன்றது. நீலநரி இறக்க சிங்கம் தலைமையினை ஏற்றது காட்டு மிருகங்களும் சந்தோஷமாக வாழ்ந்தன.

கததையை குவைத்து விட்டோம். நாம் அறிந்த உண்மை என்ன? “தலைமைக்குத் தகுதி வேண்டும். வஷ்சகர் காலம் கொஞ்சமே, அநிச்சதை ஆராய்ந்து அறி, குபை பழக்கம் என்றும் வரும், வளியவரை ஏமாற்றுவதில் கவனமாய் இரு. ஆசைக்கும் அளவன்று. இனமும், குலமும், பலமும் அறிந்து நட.” இத்தனை உண்மைகளை மனதில் பதித்து விட்டோம் அல்லவா?

பிரார்த்தனை

முனோத்

நல்லதை என்னுவோம் - என்றும்

நல்லதையே பேசுவேண்டும்.

நல்லதை செய்வோம் - என்றும்

இறைவனை தொழுவோமே!

நல்லதை படிப்போம் - என்றும்

நல்லதை படைக்க வேண்டும்

நல்வழியில் நடப்போம் - என்றும்

கற்றவர் வழிபெணுவோமே!

உண்மையாப் உழைப்போம் - என்றும்

உத்தமராய் வாழுவேண்டும்

கலவகளில் சிறப்போம் - என்றும்

நாக்கல்வியில் வளர்வோம்!

விடுகைத்தகள்

01. வெட்ட வெட்ட தனிர்க்குமாம் வெட்கும்
வெட்ட ஆற்றி, ஆது என்ன?	01. அன்னன் ஆற்றில் ஒரு தம்பி காட்டில், மறு
தம்பி ஸ்திரியார் வீட்டில். அவர்கள் யார்?
02.நோரோடு நிலம் கறுக்க, நீல பாவல்
குறுத்தெறிய, காலோரும் பட்டணத்தில்
காடும் திண்ணலாம், பூவும் திண்ணலாம்.
இலையுந்திண்ணலாம், பழந்திண்ணக்கூடாது.
அது என்ன?	02.உக்கும் தேவை, எக்கும் தேவை,
உள்ளவ அனைத்திழ்கும் தேவை அது
என்ன?
03.கறுவேன் அந்த மரத்தை, கடேன் அந்தப்
புதை.நற்றேன் அந்தக் காமை. நாடுவேன்
அந்தப் படுத்தை அது என்ன?	03.ஏல்லாம் விட்ட கறிக்கு என்னத்தை விட்டு
இருக்கவேண்டும்?
04.குக்கமெல்லாம் பட்டையுண்டு, மரமுல்ல,
பெய்துதெடுத்தால் விதையுண்டு, பழமுல்ல,
அது என்ன?	04.இருகுறி தோண்டி ஒரு தடி புதுத்தல். அது
என்ன?
விடுகைத்தகள்	விடுகைத்தகள்

1. சிறுவர்
உயிருடியில்
நீரியகுளம்	2. சிறுவர்
உயிருடியில்
நீரியகுளம்
3. சிறுவர்
உயிருடியில்
நீரியகுளம்	4. சிறுவர்
உயிருடியில்
நீரியகுளம்

1. சிறுவர்
உயிருடியில்
நீரியகுளம்	2. சிறுவர்
உயிருடியில்
நீரியகுளம்
3. சிறுவர்
உயிருடியில்
நீரியகுளம்	4. சிறுவர்
உயிருடியில்
நீரியகுளம்